

hele Sagen være afgjort, og derfor paastaar jeg, at i de allerfleste Tilfælde vil det blive Finansministeren, der kommer til at afgøre, om den vedkommende skal straffes eller ikke, og det er ikke heldige Tilstande. — Naar den ærede Finansminister henvisste til § 9 sidste Punktum og mente, at jeg havde været med til at vedtage dette, saa skal jeg sige, at jeg nærede megen Betænkelighed derved, men det vil jo ikke være let muligt i en Debat som denne, at faa fremdraget alle de Ting, som man overhovedet nærede Betænkelighed ved. Der er imidlertid i § 9 kun Tale om en Konstatering af en Rendsgerning, et Faktum, ved Hjælp af en kemisk Analyse paa et autoriseret Laboratorium. Sa naar der foreligger et Resultat fra et Laboratorium, der forestaas af en dygtig Kemiker eller Videnskabsmand, som gaar frem efter kemiske Analyser, saa vil jeg sige, at det kan man da slaa sig til No med, skønt man ogsaa nok maatte kunne skaffe andre Oplysninger til Veje. Men fordi man slaar sig til No dermed, er man ikke nødt til at slaa sig til No med Finansministerens og Toldvæsenets subjektive Skøn om, hvorvidt der er en Hensigt eller ikke Hensigt, hvorvidt der er et foretaget en vis usædvanlig eller ubryggermæssig Behandling af visse Ølorter, thi det er jo det, det kommer an paa. Det er Finansministerens og Toldvæsenets Skøn om, hvorvidt dette Øl er blevet rigtig bryggermæssig behandlet, der skal være det afgørende i alle Tilfælde, ogsaa afgørende for Domstolene, og det er ikke nogen heldig Vending.

Den ærede Finansminister ræsonnerede nu i sit sidste Tilsvær ligesom ogsaa i sit Tilsvær forleden ud fra den aparte og noget vanskelige Stilling, hvori han var, at han skulde tilvejebringe en Ølstat under ganske ekstraordinære Betingelser, nemlig at der ikke maatte lægges Skat paa alt Øl, og navnlig heller ikke Skat paa Brændevin. Det indrømmer jeg fuldstændigt, det er en umaadelig vanskelig Opgave, ja jeg vil sige, det er en umulig Opgave, naar vi ikke skal ind paa den Slags Ting, som vi her ere inde paa. Det er simpelthen Tingenes Bogst, der tvinger den ærede Finansminister og Udvalget ind paa de Bestemmelser, vi her ville komme til, fordi man netop har valgt en Opgave, som vistnok er umulig, og som jeg forleden tilod mig at sammenligne med Cirklens Kvadratur, nemlig at tilvejebringe en Toldskatlov ud fra de Forudsætninger, som man maatte gaa ud fra. Naar man kunde bestemme alt Øl og altsaa lægge Skatten paa Malt eller Urst, overensstemmende med hvad man gør i andre Lande, og man kunde

faa et passende Forhold tilvejebragt mellem Skatten paa Spiritus i Brændevin og Skatten paa Spiritus i Øl, tror jeg ikke, det var saa vanskeligt at faa en Lov, der ikke var videre generende, og som navnlig ikke stille Bryggerne under saadanne Vilkaar som her. Men naar man gaar ud fra de Forudsætninger, som den ærede Minister gaar ud fra, saa havner man her. Der tror jeg, at den ærede Ministers Fejl ligger, om det maa være mig tilladt at sige det, at i Stedet for, at han skulde have sagt: en Ølstat under de Forudsætninger vil jeg ikke have med at gøre, da den er umulig, naar jeg da ikke skulde komme til fuldstændig drakoniske Bestemmelser, er han uvist af hvilke Grunde gaaet med dertil. Vi have jo ikke hørt nogen som helst politisk Begrundelse deraf, vi have ikke under den foregaaende Sag om Sukkerstaten hørt nogen Begrundelse fra Finansministeren af, hvorfor det er saa vigtigt, og hvad der skulde opnaas i statslig eller finansiel Henseende ved denne Konvertering af Sukkerstat til Ølstat. Det var den ærede 1ste Langstingsmand for 6te Kreds (S. Pedersen), der førte Ordet i denne Sag; den ærede Finansminister har intet som helst oplyst. Nu kommer den ærede Finansminister og siger, at vi maa betænke alle de Vanskeligheder, der ere forbundne dermed. Jeg siger: det skulde den ærede Minister have betænkt, inden han tilod sig paa den Ting. Naar man ikke kan paavise noget, der kan opnaas ved denne Ombytning af Sukker med Øl, havde vi vist gjort bedre i at blive staaende, hvor vi vare. Men nu ere ærede Medlemmer jo inde paa Vanskelighederne, man saa nu se, hvorledes de kunne komme ud derover, det vil Praksis jo vise.

Jeg skal indrømme den ærede Finansminister, at jeg ikke egentlig har tænkt mig, at Meningen var den, som han sagde, at indenfor Bryggeriets Vægge skulde man have Lov til at mikse og blande lige saa meget man vilde. Det maa jo undskyldes, at et Medlem, naar han i et Par Timer skal danne sig en Mening og en Opfattelse af en Lov, saa kan komme til at misforstaa et Punkt, men nu forstaar jeg det, at Bryggerne indenfor Bryggeriets Vægge kunne lave alle mulige Miksturer og Sammenblandinger, som de ville, og lade det gaa ud. Mener en Brygger, at han med et vist Bryg er kommen op over den hellige Grænse af $2\frac{1}{4}$ — foreleden Dag var det 2 pCt., men nu skal det jo være $2\frac{1}{4}$ pCt. — at han er kommen for Skade at komme over denne Grænse, saa tager han blot nogle Justager Hvidtøl, blander dette med det mislykkede Bryg i Svale-